

Kulaklık

Nureddin Yıldız'ın 11.02.2018 tarihli (319.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Müslümanlar olarak yeniden iyi bir İslam hayatı yaşayalım, Rabbimizin razı olacağı Müslümanlığı yakalayalım diye uğraşiyor, çocuklarımızın bu eğitimi almalarını istiyor ve kendimizi de bu minvalde yetiştirmeye gayret ediyoruz.

Ciddi niyetlerimiz var, buna itiraz edemeyiz. Heyecanlıyız, bunu da kabul ediyoruz. Kadınımlarımız-erkeğimiz, gencimiz-yaşlımız ile Müslümanca hayata kavuşma arzumuzu canlı tutmak için çabalamaktayız. Hatta alkol sofralarında ömür geçirenler bile ayıldıklarında böyle bir arzularının olduğunu söyleyebilmektedirler. Kimsenin niyetini karıştırma hakkımız olamaz; 'böyle düşünüyorum' diyenlerin böyle düşündüklerini kabul ederiz.

Buradan başka bir vurguya geçeceğiz:

Bir araba, parçalarından oluşursa ona araba denir. Bir cep telefonu, parçalarından bir araya getirilmiş hâliyle cep telefonudur. Mesela satın aldığımız cep telefonunun ses aktaracak megafonu olmadığını düşününüz; o telefon ne kadar pahalı olursa olsun sonuçta arızalıdır. Henüz ekran jelatini bile sökülmemiş olsa yine de o telefon arızalıdır.

Kardeşlerim, işte ağız bozuk bir Müslüman, tam da böyle bir Müslüman'dır –artık istediği kadar İslam devleti emelinden bahsetsin. Allah, ağız düzgün Müslüman istemektedir. Kulağı ve gözü düzgün Müslüman istediği gibi namaz kılanı da istemektedir. Rakı içmeyen ama kokusunu burnuna çekince mest olan birini düşününüz; bu burnu bozuk Müslüman'dır. Müslüman, çenesinde sakal bulunan kimse olduğu kadar sakallarının durduğu çenesi Allah korkusuyla açılıp kapanandır da. Çene ayarı bozuk, yalan konuşan, gıybet eden, söven Müslüman sorunludur.

Müslüman çocuk yetiştirmek Kur'an ezberleyip hafız olması, ilmi hâl ve fıkıh bilmesi olduğu kadar ağız-kulağı-gözü-burnu-eli-kalbi şeriatı göre dizayn edilmiş olması da demektir. Dil terbiyesini almış, göz filtreleri takılmış ve kulaklıkları çocuk yetiştirmek lazımdır. Böyle bir çocuğun kulağı Allah'ın haram ettiği her şeye kapalıdır. On dört yaşındaki bir çocuk, dayısının düğününe orada müzik çalacağı ve Allah'ın haram ettiği bir şeyi kulaklarının duymasını istemediği gerekçesini ileri sürüp katılmıyorsa, bu çocuk Kur'an kursunda hafızlık için çalıştığı hâlde ders aralarında müzik dinleyen bir çocuktan daha iyi yetiştirilmiştir.

Haramlara tıkatılmış kulaklarımız olmalıdır, çocuklar ve büyükler olarak. Erkeklerin çenesinde sakal bulunacağı gibi dudaklarının ayarı da Kur'an ile belirlenmiş olmalıdır. Göz kapakları velev sokaklarda velev internet başında olsun, daima Allah korkusuyla hareket edecek bir mekanizma taşmalıdır. Müslüman toplum, gözleri-kulakları-dilleri Allah'ın Kur'an'ına göre ayarlanmış toplumdur. Caminin kapısında bile ayarı bozulmuş Müslüman, piyasası olmayan Müslüman'dır.

Yukarıda zikrettiğimiz örneği tam da konumuzu karşılıyor olması bakımından unutmayınız: Bir cep telefonunun markası çok değerli, görüntüsü şık, reklamı bol olabilir ama aradığınız kişiyle konuşmanızı sağlayamıyorsa ne işe yarar? Yalan konuşan bir ağza sahip insanla ilgili de meleklerin kaydedecek neyi vardır? Ona İslam'ın devleti niye teslim edilsin? Kulağı filtresiz bir Müslüman'ın unvanı olsa, hocaysa, ilmi hâl biliyorsa yine de kulağından girenleri filtrelememesini örter mi bunlar?

Yalan konuşan-dinleyen birinin 'İslam adamı' olması yüz karası bir durumdur. Kulaklarımızı anamızın karnından çıktığımızda, Allah Teâlâ adeta fabrika ayarı olarak, helal duymaya ayarlamıştır. Kur'an'ın ayetleri kulaklığımızdır, Allah ağzımızı doğru konuşmaya ayarlamıştır, fabrika ayarımız budur.

Günümüzde Müslüman nesil yetiştirmek, Müslümanca yaşamak, Müslüman yuvaları kurmak lafla peşinden koştuğumuz bir hayal seviyesinden çıkmalı ve gerçekten uyguladığımız dava olmalıdır.

Herhangi birimiz, mesela, bir Müslüman hanımının çıplak fotoğrafına bakabilir mi? Elbette bakamaz. Peki, herhangi birimiz Müslüman arkadaşının hanımının mahrem durumunu kendi hanımından dinleyebilir mi? Elbette dinleyemez. Bir başkasının karısının müstehcen görüntüsüne bakarken zaten insanın kendi hanımı gözünü çıkarır da baktırmaz; ama o göz çıkaracak aynı kadın, o kadının mahrem konusunu dedikodu diye kocasına anlatabiliyor. Çünkü gözle ilgili sorun kadını direkt rahatsız ediyor ama dedikoduyu aynı sakıncalı seviyede görmüyor. Gözümüzü kolladığımız standartlar Allah tarafından belirleniyorken kulağımızı kimin standartlarına göre kolluyoruz?

Hâlbuki Allah, başkasına hanımına bakmayı da mahremine dinlemeyi de haram etmiştir. Biz göz haramına tepkiyi -güya- muhafaza ediyoruz, kulak haramına tepkimizde ise sorun var. Bu konu acaba bir 'ayrıntıdan ibaret' midir? Kesinlikle hayır. Böyle bir meseleyi ayrıntıdan ibaret görmek Allah'ın azabına müstahak olmayı gerektirir. O kadar ki Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'in birçok yerinde önce kulağı sonra gözü ("kulağınız ve gözünüz") zikretmektedir. Risk bakımından kulak, gözden daha yüksek risk değerindedir. Göz yalnızca insanın önünü görmeyi sağlarken kulak her yönden duyabilir, dolayısıyla kapasitesi gözden daha ileridedir.

Alîm ve Hakîm, her işi yerli yerinde olan Allah Teâlâ, bunun içindir ki kulak riskine göz riskinden önce işaret etmiştir. Bu sebeple Müslüman bir hanımın iffeti gözümüzün görme alanında olamayacağı gibi kulağımızın duyma alanına da girememelidir. Gıybet hadis kitaplarında anlatılan haram konulardan biri olmaktan ibaret değil, Müslümanlık ayarlarımızla ilgili bir meseledir ve insanın kulağında-çenesinde parazittir. Yalan, Müslüman'ın ağzından çıkamadığı gibi kulağına da girememelidir; onu konuşmakla dinlemek eşit suçlardır.

Aksi takdirde Rabbimizin standartlarının dışına çıkmış olur. Sakalı, sarığı ve hacdan dönerken heybetiyle bir Müslüman, kulaklık sorunu taşıdığı ve gelininin yanında haram sözlerini dinleme sakıncası görmediğinden o heybetine rağmen defoludur –'markası' ne kadar değerli olursa olsun...

Ümmet-i Muhammed, Allah'ın standartlarına göre yaşayan ümmettir. Yahudiler, Allah'ın adını kullanıp keyiflerine göre yaşayan bir ümmettir. Hıristiyanlık ise Allah'ın adını bile kullanmadan kendi kendilerine uydurdukları dinle cennet satan papazların dinidir. Muhammed aleyhisselamın ümmeti Allah Teâlâ'nın kulaklarını, çenelerini, gözlerini, ellerini ayarladığı ümmettir. Aradan defolular çıkabilir lakin tamirciye götürülmeleri de gerekir.

İmanımızla çenemiz uyumlu olmak zorundadır. Kur'an dinleyen kulağımıza anca Kur'an düzeyine yakın bir şeylerin girmesine izin vermeliyiz. Gözlerimiz cennette Allah'ı göreceği için dünyada sansürlü bir göz sahibi olmalıyız. İmanımız, yani belli bir şekilde olduğumuzu söylediğimiz akidemiz, sözgelimi elimizle uyum içinde olmalıdır; ağzımıza sol elle lokma götürmemek gibi. Çünkü Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem o eli ayarlamış, nerede ve ne zaman kullanılacağı talimatlarını vermiş, taharet eliyle ağzına lokma götürmemek üzerine programlamıştı. Taharet eliyle ağzına lokma koyan birinin ayarı bozulmuş demektir. Bu da İblis'in o kişi üzerindeki planlarını kolaylaştırmış olur.

Göz ve kulak ayarlarımızla oynadıkça aslında farkında olmaksızın oynadığımız, iman ayarlarımızdır. Bu ayarların iman-amel arasında bir uyumundan söz ettiğimiz gibi diğer yandan göz ve kulak için şükürden dahi söz edilmelidir. Şükür de ancak helal yolunda kullanılarak ifa edilebilir. Gözün, çenenin, kulağın bir nimet olarak insanoğlunda şükürü gerekir ve bunlar haksızlık olacak sözü söylememek, gıybet etmemek, fücra ortak olmamak, şarkı dinlememek gibi ciddiyetlerle sağlanabilir.

Aksi takdirde bir sorunun cevabını bulamayız: Kalbimizdeki imanla kulağımızdaki uygulamanın farkını kim ödeyecektir? Ya da Müslümanlık, Yahudilikte olduğu gibi 'Allah'ın adını kullanıp yine bildiğin gibi yaşamak' mıdır?

İsra suresinin 36. ayetini okuyup ezberlememiz, aile ölçeğimiz ve yaşayışımızı belirleyen bir kural olarak konuşmamız, imanımız ile organlarımız arasında uyum oluşuncaya dek gözümüzün önünde tutmamız gerekir.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

“Bilmediğin şeylerin peşine düşme. Kulak, göz ve kalbin hepsinin hesabını vereceksin.”

Bu ayetteki sıralamanın 'öyle rastlamış' olabilmesi mümkün müdür? Kur'an'ın dizgisinin böyle olma imkânı var mıdır? Hâşâ. Ayetteki sıralama kulak-göz-kalp şeklindedir. Kalp en son gelmekte, göz ortada kalmakta ve kulak başta zikredilmektedir. Bu noktada hikmetsiz bir rastlantı asla mümkün değildir. Göz yalnızca başın yöneldiği tarafı görebilirken kulak her tarafı duyabilmekte, kalp ise ancak bu ikisinin yoğurabildiklerinden hamur elde etmektedir. Görmeyen, duymayan ve tutmayanın kalbi bir şey pişirememektedir.

Öyleyse Rabbimiz, yüreğimizdeki sıkıntıların kaynağı olarak göz ve kulak organlarını göstermektedir. Müslüman olarak bizim de kulağımızın ve gözümüzün gördüklerinin etkisinde kalan yüreklerimizin hesabına çekileceğimiz muhakkaktır. **Müslümanlık teori dini değildir. Allah'ın şeriatının ölçülerine göre ayarlanmış kulağımız-gözümüz-dilimiz olmak zorundadır ve ayarı Allah belirlemiştir. Bu ayarın bozulduğu yerde ne hafız olmak ne hocalık-hacılık-imamlık, ne de mikrofon başına geçip insanlara din anlatmak kimseyi asla kurtarmaz. Yalan, hocaya da yalan; gıybet, hocaya da gıybettir.**

Bir anne düşününüz ki çocuğu düşüp dizini yaraladığında nasıl canı acıyor, içi cız ediyorsa çocuğunun yanında söven birinin dediklerini duyduğu için de aynı şekilde canı acıyor, içi cız ediyorsa melekler o annenin yanında, yardımındadırlar, onu utandırmazlar. Çocuğumuzun kulağının sorumlusu balığ oluncaya kadar biz olduğumuza göre sorumluluk böyle bir duygu yoğunluğunu gerektirmektedir. O çocuğun dinlediği bir şarkı belki elli yaşındayken düşeceği zinanın yatırımıdır şeytan için. Bizim için altı üstü bir şarkı olabilir ama şeytan için öyle değildir. İblis, çocuğun dinlediği bir şarkıyı ekim ayında toprağa atılıp üstüne aylarca kar yağdığı hâlde ta nisan ayında gün yüzüne çıkacak buğdayın beklemesi gibi bekletir. On yaşındaki bir çocuğun kulağına giren müstehcen sözün bundan farkı yoktur. O kulak zamanında sansürlenmediği, müstehcen görüntüler ve sesler bulunan yerlerden uzak tutulmadığı için ve Müslümanlığı sadece imam-hatibe gitmekten ibaret algılayan anlayış yüzünden yahut bir tutam sakal bırakmışken böyle küçük ayrıntıların ne önemi olabileceği türünden yanılığlara düşüldüğünden dolayı yıllar sonra imanî tehlikeye varacak denli ağır bedeller ödenebilmektedir.

Çocuklarımıza sadece ilmihâl bilgisi vermek yeterli bir eğitim değildir, çevrelerinin de korunması lazımdır ve kulak bu çevrelerden sadece biridir. Ve bu mesele hepimizin sorunudur.

Bir hadis-i şerifi Müslümanlığımıza dair test yapabilmek için istişare etmek üzere önümüze koymalı, dinimizin nasıl bir hüviyette olduğunu tefekkür etmeliyiz.

Buharî'nin 7042. hadisinde şöyle buyruluyor: “Konuşan insanların konuşmasını onlar izin vermedikleri hâlde dinleyen kulağına kıyamet günü cehennemde kurşun akıtılacaktır.”

İşte 'kulaklık' takmamız bunun için mecburîdir.

Müslüman veya kâfir, iki veya daha çok kişinin konuşmalarını onlar bundan hoşlanmayacağı hâlde kulak kabartıp dinleme, içeriğinin ne olduğu önemli olmaksızın, bu korsan dinleme hiçbir hukuk sisteminde ceza almayan bir eylem olabilir; fakat Allah duyduklarımızı bilmekte, duymamamız gerektiği zamanlarda nefsimize karşı cihat ettiğimizi de görmektedir.

Bu hadis-i şerifi evimizde bir kahvaltı esnasında ya da akşam oturmasında gündem yaparsak çocuğumuz, anne-babası konuştuğu esnada yanlarına yıldırım hızında girmemek gerektiğini öğrenecektir. Ama bu despotluk ve duvarlarla bölünmüş mesafelerin gölgesinde yaşamak değildir; kulaklarımızla bile birbirimize güven verdiğimiz Müslümanlığımızdır. Kulağı güvensiz çocuk yetiştiren, yatak odasında anne-babasının muhabbetine kulak misafiri olabilen çocuk büyüten ebeveynler, çocuklarını eğittiklerini söyleyip de melekleri kendilerine güldürmemelidirler.

Nisa suresinin 140. ayetinde Rabbimiz, kıyamet gününde kullarını, kâfirlerin sözlerini duyduklarında onları dinlememeleri yönünde uyardığını hatırlatacağını buyurmaktadır. İslam'a sataşan, Müslümanlar'ı bölüp tefrikaya düşürmek isteyen, dedikodu yayan, kendi grubunu diğerlerinden üstün gösterme hedefi taşıyan birinin sözlerini bir kere daha açıp dinlemek bu ayete muhatap olmaktır.

Rabbimiz bize kulaklarımızı Kur'an dinlemek, ezan duymak, cuma hutbesi, selam vermek, Peygamber aleyhisselamın ismini telaffuz etmek, eşler arasında tatlı muhabbetler, işyerinde arkadaşlar arası sohbet, latifeler için vermiştir. Dolayısıyla kulağımızla Kur'an dinlememiz, eşimizin esprilerini ya da arkadaşımızın tesellilerini duymamız kıyamet gününde kazancımız olacağı gibi aileler arasında, işadamları, dostlar veya hocalar arasında casusluk için kullandığımız dedikodu malzemelerini dinlemek ise belamız hâline gelecektir.

Kulaklarımızın fabrika ayarlarında muhabbet vardır, gıybet yoktur. Sıra gıybet geldiğinde kulaklarımız sağır kesilmelidir.

Korkarım ve Allah'a sığınırım ki Rabbimiz kulaklarımızın hesabını sorduğu gün, keşke sağır yaratılsaymışım da şimdi bunca hesabın altında ezilmeseydim, dememiz muhtemeldir. Bu pişmanlığı yaşamadan önce tedbir almamız zorunludur.

Bu minvalde riskli iki konuya temas etmeliyiz. Bunlardan, kulak açısından sakıncalı olabilecek ve 'acaba' dedirtmesi mümkün ilki kadın sesidir. 'Kadın' derken elbette anne, kız kardeş, abla, teyze, kaynana, eş gibi mahrem kadınları kastetmiyoruz; yabancı kadınları yani bekâr olması durumunda evliliğin konuşulabileceği namahrem kimseleri kastediyoruz.

Kadın sesi namahrem olduğunda haram değildir. Yani bir kadın, bir erkeğe mesela radyoda haber bültenini okuyabilir mi? Okuyabilir. Haram olan kadının sesi değil, sesini erkeğe cazip gelecek şekilde ayarlamasıdır. Bu ikisi arasındaki fark tam olarak nerededir? Bu farkı her erkek anlar, her kadın da anlar. Mesela yirmi yaşında bir hanımın yirmi beş yaşında bir delikanlıya selam vermesi haram değildir ama kalkıp da gülücüklerle dolu, şiir söyler gibi sıcaklıkla selam verirse melekler selamın bu tavrın neresinde olduğunu merak ederler. Bu artık selam değil, mesajdır.

Aradığı ev telefonunda ahizeyi kaldıran bir erkek sesiye yabanîlik gösterip ses çıkarmaksızın telefonu kapatmaya lüzum yoktur ancak sululuğa da elbette lüzum yoktur. Selamlaşıp aradığı kişinin evde olup olmadığını sormanın sakıncası olmaz. Burada konuşan ve dinleyen kişinin tutturacağı ayarı melekler gayet tabii olarak anlarlar, nereden yem çıkacağını İblis de gayet iyi anlar.

İkinci konu ise müzik meselesidir. Fakat bu meseleyi nasıl anlatacağımı bilmiyorum desem herhâlde ciddi bir itiraf yerine geçer. Ancak üç paragraf ile ele almış olayım:

Benim itikadım, İmam Gazalî'nin itikadıdır ki müzik haramdır. Müziğin ayrıntısı olan şarkı-türkü de haramdır. Haram olmayan şiirdir. Şiir şarkılaştırıldığı zaman bir sorun hâline gelir çünkü kimse kavak ağacı yapraklarının rüzgârda sallanmasından şiir yapmaz, ama bu sallanmayı benzettiği şiirle sevdiği kadını tarif eder. Şiirin bir sanat dalı olması itibarıyla dinimizin bir itirazı yoktur –dinsizlik, küfür ve şehvet kudurtma içermiyorsa. Askerî müzikler ulema tarafından caiz görülmüştür. Bu sebeple Osmanlı mehteri kimsenin itiraz ettiği bir şey değildir.

Belden aşağısını gündeme almayan, akidemize ters konu işlemeyen ve kişiye işinden alıkoymayan m¼zik için de ruhsat bulunabilir. Haber b¼lteni jeneriğindeki m¼zik buna örnektir. Ama bu ruhsatı Müsl¼man'ın evindeki m¼zik setine kadar genişletebilmek çok zordur. O set evden çıkmadıkça da meleklerin o yuvada oturacak yer bulabileceklerini söylemek zordur. Asla ve kata, Osmanlı sarayında vardır diye piyanoya ruhsat yoktur.

Res¼lullah sallallahu aleyhi ve sellemin devrinde bulunan çalgı aleti def, düğünlerde kadınların kullandığı bir eşyaydı ve altı üstü bir tepside ibaretti. Ahenkli vurulduğunda ortalama bir ses çıkarıyordu. Ama aynı defin üstüne zil takılırsa çıkan ses yasak kapsamına girmektedir. İyisi mi tepsiyi içine baklava koyarak değerlendirmeyi tercih etmek...

Üç günlük dünyadayken, üstelik dünya başımıza çökmek üzereyken, onlarca hadisle zemmedilmiş bir şeyin orasından burasından koparmaya çalışıp birazını daha almaya uğraşmasak ne olur? Ne eksilir?

أَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلَی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَی آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.